

Vizsgálatot rendeltek el az ingykenyér kiosztásánál történt események ügyében

(A Délmagyarország munkatársától) Pénteki számában közölte a Délmagyarország azt a levelet, amelyet a városi ingykenyérért jelentkező munkanélküliek intéztek a polgármesterhez és amelyben panaszt emeltek a kenyérosztás körül uralkodó állapotok miatt. Panaszuknak az volt a lényege, hogy Bózsó kapitány, aki a kenyérutalványokat osztja ki, igen keményen bánik a munkanélküliekkel, többször felcitolja őket, de az utalvány kiadását órákig tartó várakozások után máskorra halasztja. Legutóbb azzal küldte haza délután három órakor a várakozókat, hogy már ő is éhes, nem maradhat tovább a hivatalban.

A Délmagyarország munkatársa nyilatkozatot kért szombaton ebben az ügyben dr. Somogyi Szilveszter polgármestertől.

— A munkanélküliek panaszos levelét olvastam és azonnal intézkedtem, hogy dr. Pálffy József polgármesterhelyettes, aki hivatali felelőse a Bózsó kapitánynak, a leghatározottabban vizsgálja ki az ügyet. Elrendeltem Bózsó jegyzőkönyvi kihallgatását is, mert abban az esetben, ha a panaszok jogosultaknak bizonyulnak, nagyon szigorúan kívánok eljárni. A város nem azért igyekszik az ingykenyérakcióval enyhíteni a nyomoron, hogy az ilyen állítólagos eljárások miatt felfokozott elégedetlenség és elkeseredés formájában nyilatkozzék meg a hála.

Erdeklődtünk dr. Pálffy József polgármesterhelyettesnél is, aki elmondotta, hogy már kihallgatta Bózsó kapitányt, aki azzal védekezik, hogy nem győzte azt a nagy rohamot, amelyet az utalványért jelentkező hatalmas tömeg indított hivatala ellen, annyira kimerült, hogy el kellett távoznia hivatalából.

— Megállapítottam — mondotta a polgármesterhelyettes —, hogy pénteken tényleg nagyon sokan jelentkeztek kenyérért. Hogy az újabb torlódásokat elkerüljük, úgy intézkedtem, hogy ezután a Somogyi-telepről jelentkezők ne pénteken, hanem csütörtökön kapják meg kenyérutalványukat.

Nagykovács Erzsébet harmadszorra sem tudott meghalni...

24 óra alatt háromszor kísérelt meg öngyilkosságát — Felakasztotta magát, elvágta ereit, beleugrott a Tiszába, de mindháromszor megmenekülték

(A Délmagyarország munkatársától) Nagykovács Erzsébet, a Tábor-ucca 4. számú házban szolgáló 23 éves mindenféle leány huszonnégy óra alatt háromszor kísérelt meg öngyilkosságot.

Pénteken a késő délutáni órákban a leány felakasztotta magát. Az erős zsinegből készített hurok már majdnem megfojtotta Nagykovács Erzsébetet, amikor a házbeliék észrevették a kísérletet és a fuldokló leányt levágták a zsinegről. De nem telt el egy óra sem, amióta Nagykovács Erzsébetet levágták a kötélről, a leány újabb öngyilkosságot kísérelt meg. Egy éles késsel mindkét kezén felvágta az ereit. Nagy vértócsában találtak rá, kihívták a mentőket, akik sebeit bekötötték.

Nagykovács Erzsébet azonban sehogy sem tudott azzal a gondolatlással kibékülni, hogy másodszor sem sikerült kísérlete. A második eredménytelen kísérlet után elhatározta, hogy ha török szakad, mégis megvált az élettől. Szobájában feküdt gyötörő fájdalmakkal, gazdái azt hitték, hogy

a leány a két szörnyű kísérlet után most már letesz szándékáról. Nem így történt. Reggel hiába keresték szobájában, a leány eltűnt. Az ágyon kuszált, exaltált vonásokkal egy papírzacskó feküdt:

»Drága jó Nagyságos Asszony, bocsásson meg nekem, de nem tudok tovább élni...«

»Drága jó testvéreim Isten veletek...«

»A rojtos kendőm adjátok a Mari néni...«

Nagykovács Erzsébet közben — mint később megállapították — kiment a Tiszaparttra. Korán reggel volt, járőrök nem igen mutatkoztak. A leány egy darabig ödöngött a parton, azután hangos sikollyal a vízbe vetette magát. A hangos kiáltás mentette meg az életét. A közelben dolgozó munkások meghallották a kiáltást és a fuldokló leány segítségére siettek. A mentés sikerült. Nagykovács Erzsébet harmadszorra sem tudott meghalni. Az alélt leányt bevitték a belgyógyászati klinikára, ahol ápolás alá vették. A leány állapota igen súlyos.

A Társadalombiztosító 26 ezer pengő bírságot vetett ki a szegedi munkaadókra

A központi üzemellenőrök körúja a szegedi kerületben — Küldőtséggel tiltakoznak a hatalmas összegű bírságok ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi munkaadókat az OTI-vel kapcsolatban egy különös ügy tartja izgalomban. A közelmúltban ugyanis az OTI központja üzemellenőröket küldött ki a vidékre, akik sorra járták a vállalatokat, ipartelegeket és felülvizsgálták a munkás be- és kijelentéseket. Az üzemellenőrök végig járták a szegedi gyárakat és vállalatokat is, de végig vizsgálták Hódmezővásárhely, Makó, Szentes, Csongrád valamennyi üzemét is. Munkájuk eredményét az mutatja, hogy azok a bírságok, amelyeket Szegeden kivettek, 26 ezer pengőt, Hódmezővásárhelyen 40 ezer pengőt, Szentesen és Csongrádon pedig 20—20 ezer pengőt tesznek ki.

Ezek a nagyszámú bírságok most kerültek nyilvánosságra és általános az a felfogás, hogy az OTI ezekből a bírságpénzekből akarja némileg fedezni sokmillió deficitjét.

Az üzemellenőrök vizsgálataikat abból a szempontból folytatták, hogy a betegségyezésre kötelezett alkalmazottak be- és kijelentése a szabályoknak megfelelő formában történt-e. Az üzemellenőrök a legtöbb helyen az akkordmunkások be- és kijelentéseit kifogásolták és hiába tiltakoztak a vállalatok, volt olyan szegedi üzem, amelyet 8000 pengőre bírságoltak meg, egy másikra 5000 pengő bírságot vetettek ki.

— Teljesen igazságtalanul történtek ezek a bírságolások — mondották nekünk munkaadói körökben. A helyzet ugyanis az volt, hogy ott, ahol a munkaadók változó keresetű munkásokat foglalkoztatnak és nem heti, vagy havidíjasokat, megállapodtak a munkásokkal, hogy milyen magas keresetet jelentenek be. Ez a bejelentés az OTI szegedi intézeténél szóbelileg meg is történt és azt a szegedi pénztár részéről el is fogadták. Az üzemellenőrök azonban nem voltak egy véleményen a szegedi pénztárral és azt mondták, hogy a szóbeli bejelentés nem elégséges. Szerintük az OTI-nak 1929 március 21-én kiadott alapszabályai szerint a munkaadóknak a szegedi pénztárral írásban kellett volna megállapodást kötni az

3+1 csöves hálózati készülék és hangszóró egységben

LEGNAGYOBB TELJESÍTMÉNY HAVI RÉSZLET P 25.60

Készséggel bemutatják a nagyobb szegedi rádiókereskedések

akkordmunkások be- és kijelentésére, továbbá a megállapított keresetek tudomásulvételére vonatkozólag.

— Az üzemellenőrök munkája ezzel még nem fejeződött be, mert nemcsak az 1929 március 21-e óta felülvizsgált esetekre rótták ki a bírságokat, hanem két-három évre visszamenőleg is és ezeket az írásba nem foglalt, de a munkásokkal megkötött egyességet semmisenek vették. Ezek után is hatalmas összegű bírságot vetettek ki, amelyek minden esetenként meghaladták az ezer pengőt.

A Szegedi Munkaadók Szövetsége az üzemellenőrök vizsgálataival legutóbb már foglalkozott és úgy határozott, hogy január 22-én, csütörtökön küldőtséggel utján keresi fel Papp Géza államtitkárt, aki előtt tiltakozni fognak a hatalmas összegű bírságok ellen.

Hangverseny a Várban

Budapest, január 17. Szombaton este nagyszabású hangverseny volt a budai várpalota márványtermében a kormányzó nényomorenyhitő akciója javára. A fényárban uszó teremben jelen voltak a kormányzó, a főhercegek, a diplomáciai testület, a kormány, a parlament kiküldöttjei, a tábornoki és püspöki kar, a tudományos és közgazdasági élet előkelőségei. A programon Stefánia Imre, Bátky Anna, Zathureczky Ede, Zsolt Nándor és a Zeneakadémia zenekara szerepeltek. A hangverseny 21 ezer pengőt jövedelmezett az akció javára.

Délmagyarország jegyiroda

ANNA MARIA GUGLIELMETTI
JANUÁR 22. HARMONIA V.

FOG-orvosi rendelés
Tisza Lajos körút 23.

Fogorvos 50%, árengedménnyel, hétköznapokon rendel fél 8—9-ig.
Műfogak, fogsorok fogtechnikai árban
rendel fél 8—9-ig és délután 2—3-ig.